

Hollywood 1969...
Škoda, že ste tu neboli!

Vtedy v Hollywoodoode Quentin Tarantino

TATRAN

Vtedy
v Hollywoode

Táto kniha je fiktívne dielo. Hoci odkazuje na skutočné udalosti a ľudí, určité postavy, opisy, príhody, lokácie, produkty a dialógy boli vymyslené kvôli príbehu. Preto akákoľvek podobnosť s menami, povahou alebo minulosťou skutočných osôb (živých či mŕtvych), produktmi alebo subjektmi, či skutočnými príhodami slúži na dramatické účely a nemá vypovedať o skutočných osobách, histórii, produktoch a pod.

Vtedy
v Hollywoodo

Quentin
Tarantino

TATRAN

Z anglického originálu Quentin Tarantino: ONCE UPON A TIME
IN HOLLYWOOD,

ktorý vyšiel vo vydavateľstve Harper Perennial, an imprint
of Harper Collins Publishers, New York 2021,

preložila Saskia Hudecová.

Vyšlo vo Vydavateľstve TATRAN, Bratislava 2022 ako 5341. publikácia.

Vydanie I.

Prebal a väzbu spracoval Peter Zentko.

Zodpovedná redaktorka Zora Sadloňová

Jazyková redaktorka Ivana Fábryová

Technická redaktorka Eva Zdražilová

Sadzba RS servis, Bratislava

Vytlačil FINIDR s.r.o., Český Těšín.

www.slovtatran.sk

:: knihy pre **hodnotnejší** život

All rights reserved.

Copyright © 2021 by Visona Romantica, Inc.

Translation © Saskia Hudecová 2022

Slovak edition © Vydavateľstvo TATRAN 2022

ISBN 978-80-222-1322-6

Túto knihu venujem

svojej manželke

DANIELLE

a svojmu synovi

LEOVI

Ďakujem, že mi vytvárate šťastný domov, v ktorom môžem písať.

Chcem sa poďakovať všetkým pamätníkom, ktorí mi vyrozprávali
úžasné historcky o Hollywoode tých čias.

Práve vďaka nim teraz držíte v rukách túto knihu.

Sú to:

Bruce Dern * David Carradine * Burt Reynolds

Robert Blake * Michael Parks * Robert Forster

a predovšetkým

Kurt Russell

1

„Volajte ma Marvin“

Stolný diktafón Marvina Schwarza zabzučí. Muž z agentúry William Morris stlačí páčku na zariadení. „To je to stretnutie na pol jedenástu, slečna Himmelsteenová?“

„Áno, pán Schwarz,“ zaznie hlas jeho sekretárky z minireproduktora. „Pán Dalton čaká vonku.“

Marvin opäť stlačí páčku. „Môžete ho uviesť, slečna Himmelsteenová.“

Keď sa otvoria dvere Marvinovej kancelárie, jeho mladá sekretárka slečna Himmelsteenová vstúpi prvá. Je to dvadsaťjedenročná hipisáčka. Má bielu minisukňu, ktorá jej odhaľuje dlhé opálené nohy, a dlhé hnedé vlasy zopnuté v chvostoch po bokoch hlavy ako Pocahontas. Za ňou nasleduje fešný štyridsaťdvaročný herec Rick Dalton a jeho dokonalý, doleskla napomádovaný hnedý pompadour.

Marvin vstane so širokým úsmevom spoza stola. Slečna Himmelsteenová sa pokúsi zoznámiť oboch mužov, no Marvin ju preruší. „Slečna Himmelsteenová, keďže som práve dopozeral celý poondiaty festival filmov Ricka Daltona, nemusíte mi ho predstavovať.“ Marvin podíde k hercovi kovbojov a podá mu ruku. „Dajte ju sem, Rick.“

Rick sa usmeje a poriadne agentovi potrasie rukou. „Rick Dalton. Veľmi pekne vám ďakujem, pán Schwartz, že ste si urobili čas na stretnutie.“

Marvin ho opraví. „Som Schwarz, nie Schwartz.“

Ježiškriste, už som to celé posral, pomyslí si Rick.

„Dopekla s tým... To ma mrzí... pán Sch-WARZ.“

Pri poslednom potrasení rukou pán Schwarz povie: „Volajte ma Marvin.“

„Marvin, volajte ma Rick.“

„Rick...“

Pustia jeden druhému ruku.

„Môže vám slečna Himmelsteenová doniesť niečo dobré na pitie?“

Rick mávne rukou. „Nie, vďaka, som v pohode.“

Marvin trvá na svojom. „Určite nič? Nedáte si kávu, kolu, pepsi alebo simbu?“

„Okej,“ povie Rick. „Možno kávu.“

„Dobre.“ Marvin potľapká herca po pleci a obráti sa na svoju pravú ruku. „Slečna Himmelsteenová, budete taká dobrá a prinesiete môjmu priateľovi Rickovi šálku kávy? Aj ja si dám.“

Mladá žena ochotne prikývne a prejde na druhú stranu kancelárie. Už za sebou zatvára dvere, keď Marvin zakričí: „Och, ale nie tú žbrndu Maxwell House, čo majú v kuchynke. Skočte do Rexovej kancelárie. Vždy má najfajnejšiu kávu – tú tureckú sračku mi nenoste,“ varuje ju Marvin.

„Áno, pane,“ odpovie slečna Himmelsteenová, potom sa obráti k Rickovi. „Čo si dávate do kávy, pán Dalton?“

Rick sa k nej otočí a povie: „To ste nepočuli? Čierna je nádherná.“

Marvin vyprskne, jeho rehot zaznie ako klaksón. Slečna Himmelsteenová si zakryje ústa a zachichoce sa. Skôr ako sekretárka stihne zavrieť za sebou dvere, Marvin zakričí: „A, slečna Himmelsteenová, pokiaľ nebudú volať, že manželka a deti zahynuli na diaľnici, neprepájajte mi žiadne telefonáty. Vlastne, ak sú manželka a deti mŕtve, v tom stave budú aj o tridsať minút, takže mi nikoho neprepájajte.“

Agent gestom naznačí hercovi, aby si sadol na jednu z dvoch kožených pohoviek stojacich oproti sebe, medzi ktorými je sklenený konferenčný stolík, a on sa posadí.

„Takže najprv,“ začne agent, „pozdravuje vás moja žena, Mary Alice Schwarzová. Včera sme si v našom domácom kine pozreli dvojprogram s Rickom Daltonom.“

„Páni. Som polichotený a zároveň sa hanbím,“ povie Rick. „Ktoré filmy ste videli?“

„*Tannera a Štrnásť pästí McCluskeyho.*“

„No, to sú dva z tých dobrých,“ povie Rick. „*McCluskeyho* režíroval Paul Wendkos. Môj najobľúbenejší režisér. Nakrútil aj *Gidget*. V tom som mal hrať. Moju úlohu dostal Tommy Laughlin.“ Vtom však veľkodušne mávne rukou. „Ale v poriadku, mám Tommyho rád. Veď mi dohodil moju prvú veľkú divadelnú rolu.“

„Ozaj?“ spýta sa ma Marvin. „Hrali ste často aj v divadle?“

„Ani nie,“ odpovie. „Nebaví ma omieľať dokola to isté.“

„Takže Paul Wendkos je váš obľúbený režisér, ha?“ spýta sa Marvin.

„Hej. S ním som začínal. Hral som v *Bitke v Koralovom mori* s Clifom Robertsonom. Ja a Tommy Laughlin celý ten prekliaty film strávilme v zadnej časti ponorky.“

Marvin dá jedno zo svojich filmárskych vyhlásení: „Paul Wendkos, doriti. *Nedocenený expert na akčné scény.*“

„Svätá pravda,“ súhlasí Rick. „A keď som dostal úlohu v *Lovcovi odmiem*, režíroval sedem alebo osem dielov.“

„Takže,“ začne Rick a zatúži po komplimente, „dúfam, že sledovať dvojprogram s Rickom Daltonom bolo pre vás s manželkou znesiteľné?“

Marvin sa zasmieje. „Znesiteľné? Prestaňte. Úžasné, úžasné, úžasné!“ Potom pokračuje: „S Mary Alice sme si pozreli *Tannera*. Nepáči sa jej ale násilie v moderných filmoch, takže *McCluskeyho* som si pustil, až keď si šla ľahnúť.“

Vtom sa ozve krátke zaklopanie na dvere a vzápätí do kancelárie vojde slečna Himmelsteenová s dvoma šálkami horúcej kávy pre Ricka a Marvina. Opatrne ich podá mužom.

„To je od Rexa, áno?“

„Rex odkazuje, že mu dlhujete jednu zo svojich cigár.“

Agent odfrkne. „Ten lakomý židovský bastard, jediné, čo mu dlhujem, je poriadna nakladačka.“

Všetci sa zasmiejú.

„Ďakujem, slečna Himmelsteenová, zatiaľ je to všetko.“

Sekretárka nechá dvojicu mužov osamote, aby mohli prediskutovať zábavný priemysel, Rickovu kariéru a, čo je dôležitejšie, jeho budúcnosť.

„Kde som to skončil?“ spýta sa Marvin. „Ach áno – násilie v súčasných filmoch. Mary Alice to nemá rada. Ale miluje westerny. Vždy ich milovala. Na westerny sme chodievali, keď sme spolu randili. Jedna

z najobľúbenejších vecí pre nás je pozrieť si spolu western, a *Tanner* sa nám ozaj páčil.“

„Ó, to je milé,“ povie Rick.

„A keď sme pri dvojprogramoch,“ vysvetľuje Marvin, „kým sa dostaneme k posledným trom kotúčom prvého filmu, Mary Alice mi spí na kolenách. Ale pri *Tannerovi* vydržala takmer až do toho posledného – mal deväť a pol minúty – čo je na Mary Alice slušný výkon.“

Zatiaľ čo Marvin ozrejmuje Rickovi divácke návyky šťastnej dvojice, Rick si odpije z horúcej kávy.

Počkať, je fakt dobrá, pomyslí si herec. *Ten týpek Rex má ozaj fajnovú kávu.*

Marvin pokračuje: „Film skončí a ona ide do postele. Ja si otvorím škatuľu cigár, nalejem si koňak a pozriem si druhý film sám.“

Rick si znova odpije z Rexovej lahodnej kávy.

Marvin ukáže prstom na šálku. „Dobrá, však?“

„Čo,“ spýta sa Rick, „káva?“

„Nie, pastrami. Jasné, že káva,“ povie Marvin s načasovaním stand-up komika.

„Sakramentsky senzačná,“ súhlasí Rick. „Kde ju kupuje?“

„V jedných lahôdkach v Beverly Hills, ale nechce prezradiť v ktorých,“ odvetí Marvin. Potom sa vráti k manželkiným diváckym návykom. „Keď som dnes ráno po raňajkách vyrazil do kancelárie, zastavil sa u nás premietáč Greg a pustil jej posledný kotúč, aby videla, ako sa film skončí. A to je naša rutina pri pozeraní filmov. Veľmi nás to takto baví. A ona sa na ten koniec veľmi tešila.“

Potom Marvin dodá: „Avšak, už si domyslela, že skôr ako sa to celé skončí, budete musieť zabiť svojho fotra Ralpa Meekera.“

„No hej, to je v tom filme problém,“ povie Rick. „Nejde o to, či zabijem toho starého despota, ale *kedy*. A nejde o to, či ma môj útlacitný brat Michael Callan zabije, ale *kedy*.“

Marvin prikývne. „Presne tak. Obom sa nám zdalo, že ste s Ralpom Meekerom spolu dobre fungovali.“

„Áno, mne tiež,“ súhlasí Rick. „Naozaj sme boli dobrý tím otec a syn. Ale ten kretén Michael Callan pôsobil, akoby bol adoptovaný. Pri mne sa dalo uveriť, že Ralph je môj tatko.“

„No, to preto, lebo ste mali podobný dialekt.“

Rick sa zasmieje. „Hlavne v porovnaní s poondiatym Michaelom Callanom, ten znel ako surfista z Malibu.“

Okej, pomyslí si Marvin, to je už druhý raz, čo sa Rick obul do Michaela Callana, svojho kolegu z *Tannera*. To nie je dobré znamenie. Naznačuje to úbohosť ducha. Naznačuje to, že vinu hádže na druhých. Marvin si to však nechá pre seba.

„Ralph Meeker bol podľa mňa úžasný,“ povie Rick agentovi. „Najlepší herec, s ktorým som kedy robil, a to som robil s Edwardom G. Robinsonom! Hral aj v dvoch najlepších častiach *Lovca odmienu*.“

Marvin ďalej pokračuje o včerajšom dvojprograme s Rickom Daltonom. „A to ma privádza k *Štrnástim pästiam McCluskeyho*. To bol film! Neskutočná zábava.“ Napodobní strieľanie z guľometu. „Všetky tie strieľačky a zabíjanie!“ Marvin sa spýta: „Koľko náckov v tom filme zastrelíte? Sto? Stopäťdesiat?“

Rick sa zasmieje. „Nikdy som to nepočítal, no stopäťdesiat znie akurát.“

Marvin si zanádáva popod nos. „Skurvení nacisti... Ten s tým plameňometom ste vy, všakže?“

„To si píšete, že som to ja,“ povie Rick. „Nenormálna zbraň, to vám poviem, fakt nechcete skončiť na jej opačnej strane. Cvičil som s ňou tri hodiny denne, celé tri týždne. A nielen preto, aby som vo filme dobre vyzeral. Keď mám byť úprimný, bol som z tej veci posratý od strachu.“

„Vynikajúce,“ hovorí agent ohromene.

„Viete, tú rolu som dostal len čistou náhodou,“ povie Rick Marvinovi. „Pôvodne to mal hrať Fabian. Lenže osem dní pred začiatkom nakrúcania ešte točil *Virgínčana* a zlomil si tam rameno. Pán Wendkos si spomenul na mňa a presvedčil šéfov z Columbie, aby sa dohodli s Universalom a na *McCluskeyho* si ma požičali.“ Rick zakončí rozprávanie ako vždy: „A tak som počas zmluvy s Universalom hral v piatich filmoch. A ktorý bol najúspešnejší? No predsa ten záskok.“

Marvin si z vnútorného vrečka vytiahne zlatú tabatierku a s cinknutím ju otvorí. Ponúkne Ricka.

„Dáte si kentku?“

Rick si jednu vezme.

„Páči sa vám táto tabatierka?“

„Je veľmi pekná.“

„Je to dar. Od Josepha Cottena, jedného z mojich najväznejších klientov.“

Rick hodí na Marvina ohromený pohľad, ktorý od neho agent očakáva.

„Nedávno som mu dohodil filmy Sergia Corbucciho a Išira Hondu. A takto sa mi poďakoval.“

Tie mená Rickovi nič nehovoria.

Kým pán Schwarz vsunie zlatú tabatierku naspäť do vnútorného vrecka saka, Rick rýchlo vyloví z vrecka na nohaviciach zapaľovač. S cvaknutím otvorí viečko strieborného Zippa a svojím nonšalantným spôsobom zapáli obom cigarety. Potom rovnako viečko zavrie a akciu dokončí grandióznym gestom. Marvin sa na tom zachechce a vdýchne nikotín.

„Čo fajčíte?“ spýta sa Marvin Ricka.

„Capitol W lightky,“ odpovie Rick. „Ale aj chesterfieldky, Red Apple a aj, prosím, nesmejte sa, Virginia slimky.“

Marvin sa aj tak zasmieje.

„No tak, chutia mi,“ obháji sa Rick.

„Smejem sa na tom, že fajčíte Red Apple,“ vysvetlí Marvin. „Tie cigarety sú hriech spáchaný na nikotíne.“

„Boli sponzorom *Lovca odmienu*, tak som si na ne zvykol. A tiež sa mi zdalo dobré fajčiť ich na verejnosti.“

„Veľmi múdre,“ povie na to Marvin. „A teraz k veci, Rick, Sid je váš obvyklý agent. Spýtal sa ma, či by som sa s vami nestretol.“

Rick prikývne.

„Viete, prečo ma požiadal, aby som sa s vami stretol?“

„Aby ste zistili, či so mnou chcete spolupracovať?“ odpovie Rick.

Marvin sa zasmieje. „V podstate áno. Ale k čomu sa chcem dostať je: viete, čo tu v agentúre William Morris robím?“

„Hej,“ povie Rick. „Ste agent.“

„To áno, ale vy už agenta máte, Sida. Keby som bol *len* agent, neboli by ste tu.“

„Áno, ste špeciálny agent.“

„To vskutku som,“ súhlasí Marvin. Potom ukáže na Ricka dymiacou cigaretou: „Ale chcem, aby ste mi vy povedali, čo podľa vás robím.“

„No,“ povie Rick, „ako mi bolo vysvetlené, dodávate americké talenty do zahraničných filmov.“

„To nie je zlé,“ povie Marvin.

Teraz, keď si obaja muži rozumejú, poriadne si potiahnu z cigarety. Marvin vyfúkne dlhý prúd dymu a spustí monológ: „Takže, Rick, ak sa nám podarí bližšie jeden druhého spoznať, prvé, čo sa o mne dozviete, je, že pre mňa nie je *nič*... skutočne *nič* dôležitejšie ako moja klientela.“

To, prečo mám také kontakty, aké mám u talianskych, nemeckých, japonských a filipínskych filmárov, je aj vďaka klientom, ktorých zastupujem, a vďaka tomu, čo predstavuje moja klientela. Na rozdiel od iných, ja s *niekdajšími hviezdami* nerobím. Robím s *hollywoodskou smotánkou*. U mňa sú: Van Johnson, Joseph Cotten, Farley Granger, Russ Tamblyn, Mel Ferrer.“

Vyslovuje tie mená, akoby vymenúval postavy vytesané do hollywoodskej verzie pamätníka Mount Rushmore.

„Hollywoodska smotánka s filmografiou plnou nadčasových klasík.“

Agent uvedie legendárny príklad: „Keď opitý Lee Marvin vypadol z účinkovania ako plukovník Mortimer vo filme *Pre pár dolárov navyac* – tri týždne pred nakrúcaním –, práve ja som presvedčil Sergia Leoneho, aby sa dotrepal do hotela Sportsmen Lodge na kávu s čerstvo abstinujúcim Leem Van Cleefom.“

Agent počká, kým rozsah tohto príbehu naplní miestnosť. Potom si nenúteno potiahne z cigarety, vyfúkne dym a pridá ďalšie filmárske vyhlásenie: „A zvyšok je už, ako sa vraví, *mytológia westernu nového sveta*.“

Marvin sa zadíva na herca kovbojov na druhej strane skleneného stola. „Takže, Rick, *Lovec odmien* bol dobrý seriál a boli ste v ňom dobrý. Prichádza sem veľa ľudí, ktorí sa stanú slávnymi pre hovno. Spýtajte sa Gardnera McKaya.“

Rick sa na poznámke o Gardnerovi McKayovi zasmeje. Marvin pokračuje: „Ale *Lovec odmien* bol veľmi slušný seriál o kovbojoch. Máte to za sebou a môžete byť na seba hrdý. No teraz poďme k budúcnosti... Predtým si však trochu ujasnime minulosť.“

Zatiaľ čo obaja muži fajčia, Marvin začne Ricka skúšať, akoby bol v súťažnej relácii alebo na výsluchu v FBI.

„Takže, *Lovec odmien* – to bolo pre NBC, však?“

„Áno. NBC.“

„A dĺžka?“

„Dĺžka čoho?“

„Minutáž seriálu.“

„Tridsaťminútovka, čiže dvadsaťtri minút plus reklamy.“

„A ako dlho bežal?“

„Začali sme v jesennom časovom pláne pre televíznu sezónu 1959 až 1960.“

„A kedy vás prestali vysielat?“

„Uprostred sezóny 1963 až 1964.“

„Prešli ste vôbec na farbu?“

„Nie.“

„Ako ste sa dostali do toho seriálu? Zaklopali ste im jedného dňa na dvere alebo si vás vybralo štúdio?“

„Predtým som hosťoval v *Príbehoch z Wells Fargo*. Hral som Jesseho Jamesa.“

„Takže to ich oslovilo?“

„Áno. Aj tak som však musel absolvovať kamerovú skúšku. A musel som byť sakramentsky dobrý. Veru tak.“

„Detailne prejdite filmy, v ktorých ste hrali medzi seriálovými sériami.“

„Prvý,“ začne Rick, „bol *Vzbura Komančov* s veľmi starým a škaredým Robertom Taylorom. Tak to je takmer vo všetkých mojich filmoch,“ vysvetľuje Rick. „Dvojica stavec a mladík. Ja a Robert Taylor. Ja a Stewart Granger. Ja a Glenn Ford. Nikdy som tam nebol len ja,“ povie herec frustrovane. „Vždy som tam bol ja a nejaký starigán.“

„Kto režíroval *Vzburu Komančov*?“ spýta sa Marvin.

„Bud Springsteen.“

„Vo vašom životopise som si všimol, že ste veľmi často pracovali s dlhoročnými režisérmi westernov z Republic Pictures – Springsteenom, Williamom Witneym, Harmonom Jonesom, Johnom Englishom,“ skonštatuje Marvin.

Rick sa zasmee. „Výrobcovia.“ Potom vysvetlí: „Ale Bud Springsteen *nielen* vyrábal. Bud bol iný ako ostatní.“

To Marvinu zaujme. „V čom?“

Rick nemusí nad odpoveďou rozmýšľať, pretože na to prišiel pred rokmi, keď hosťoval vo *Vrtulníkoch Whirlybirds* s Craigom Hillom, pod Budovou réžiou.

„Bud mal toľko isto času ako každý z tých prekliatych režisérov,“ povie Rick s istotou. „Ani deň, hodinu či jeden západ slnka navyše ako ostatní. Bud bol dobrý v tom, ako s tým časom naložil.“ Rick úprimne dodá: „Človek bol hrdý na to, že pracuje pre Buda.“

To sa Marvinovi páči.

„A Wild Bill Witney, samozrejme, ten ma odštartoval,“ povie Rick. „Dal mi prvú ozajstnú úlohu. Viete, postavu s menom. Potom mi dal prvú hlavnú rolu.“

„V ktorom filme?“ spýta sa Marvin.

„Ále, len v jednom z tých autíčkarských filmov s mladými delikventmi z produkcie Republic.“

Marvin sa spýta: „Aký mal názov?“

„Pretekaj, nezastavuj,“ povie Rick. „A minulý rok som hral v jeho diele *Tarzana* s Ronom Elym.“

Marvin sa zasmieje. „Takže vy dvaja ste starí známi?“

„Ja a Bill? Tomu verte.“

Rick si začína užívať svoje spomínanie, a keď vidí, že jeho poslucháč nemá námietky, rozbehne sa ešte viac. „Dačo vám poviem o tom bláznovi Billovi Witneym. On je asi najnedocenenjší režisér akčných scén v tomto poondenom meste. Bill Witney nielenže režíroval akčné scény, on réžiu akčných scén *vymyslel*. Povedali ste, že máte rád westerny – poznáte celú tú akčnú srandu v *Prepadnutí* od Johna Forda, kde Yakima Canutt preskočí z jedného koňa na druhého a potom sa spustí koňom pod kopytá?“

Marvin prikývne.

„William Witney to urobil, kurva, prvý. Rok pred Johnom Fordom, a s Yakimom Canuttom!“

„To som nevedel,“ začuduje sa Marvin. „Ktorý to bol film?“

„Vtedy ešte nemal natočený celovečerný film,“ odvetí Rick. „Tú srandu urobil pre nejaký kinoseriál. Poviem vám, aké to je, keď vás vedie William Witney. Bill Witney pracuje s predpokladom, že ešte nebola napísaná taká scéna, ktorá by sa nedala vylepšiť päšťovačkou.“

Marvin sa zasmieje.

Rick pokračuje: „Takže točím *Riečnou loďou*, pod Billovou réžiou. Scéna so mnou a Burtom Reynoldsom. Sme s Burtom uprostred dialógu a Bill odrazu zvolá: ‚Stop, stop, stop! Ja z vás, chalani, zaspím. Burt, keď ti to povie, vraz mu jednu. A, Rick, keď ťa udrie, rozzúriš sa a jednu mu vrátiš. Rozumeli? Okej, akcia!‘ A to sme aj urobili. Keď bolo potom, zakričal: ‚Stop! To je ono, chlapani, teraz to máme!‘“

Dvojica mužov sa smeje v kúdole cigaretového dymu, ktorý už zahalil celú kanceláriu. Marvinovi sa začína Rickov zmysel pre práčne nadobudnutú hollywoodsku skúsenosť páčiť. „A čo ten film so Stewartom Grangerom, čo ste spomenuli?“ spýta sa Marvin.

„*Veľké šelmy*,“ povie Rick. „Taká sračka o beloškých lovcoch šeliem v Afrike. Ľudia z toho utekali húfom.“

Marvin sa zarehoce.

„Stewart Granger bol asi najväčší chuj, s akým som kedy pracoval. A to som robil s Jackom Lordom!“ oznámi Rick agentovi.

Obaja muži sa zachechocú na poznámke o Jackovi Lordovi. Potom sa Marvin spýta: „A hrali ste aj vo filme Georgea Cukora?“

„Áno,“ odvetí Rick, „bol to riadny nepodarok, *Chapmanova správa*. Výborný režisér, otrasný film.“

„Ako ste vychádzali s Georgeom Cukorom?“

„Žartujete?“ spýta sa Rick. „George ma zbožňoval!“ Potom sa mierne nahne ponad konferenčný stolík a tichým hlasom dodá: „*Naozaj ma zbožňoval.*“

Agent dá úsmevom hercovi najavo, že chápe jeho narážku.

„Tak podľa mňa George funguje,“ zašpekuluje Rick. „Pri každom filme si vyhladne chalana, do ktorého sa môže zblázniť. A pri tomto filme to bolo medzi mnou a Efremom Zimbalistom jr., takže asi som vyšiel ako víťaz.“ Ďalej vysvetlí: „Čiže v tomto filme sú všetky moje scény s Glynis Johnsonovou. V jednej ideme k bazénu. A Glynis má jednodielne plavky. Vidieť len ruky a nohy, všetko ostatné je zahalené. Ale ja, ja mám na sebe tie najmenšie slipy, aké ešte cenzori povolia. Béžové slipy. V čiernobielym filme to vyzerá, akoby som bol nahý, dofrasa! A nemám tam len jeden záber, ako skáčem do bazéna. V tých minisliPOCH vediem dlhé dialógy. Desať minút mi z nich, v tom poondiatom filme, vytrča riť. Hovorím si, čo som ja Betty Grableová?“

Dvojica mužov sa opäť zasmeje a Marvin vytiahne z vrecka saka – oproti vrecku, v ktorom má zlatú tabatierku od Josepha Cottena – malý notes viazaný v koži.

„Požiadal som svojich ľudí, aby zistili, aké ohlasy sú na vás v Európe. A vraj celkom dobré.“ Hľadajúc poznámky v notese, sa nahlas spýta: „Odvysielali *Lovca odmien* v Európe?“ Nájde stránku, ktorú hľadal, potom sa zadíva na Ricka. „Áno, odvysielali. Dobre.“

Rick sa usmeje.

Marvin znova nazrie do notesa a povie: „Kde?“ Prebehne očami stránku a nájde dáta, ktoré hľadá. „V Taliansku, dobre. V Anglicku, dobre. V Nemecku, dobre. Vo Francúzsku nie.“ No vtom sa pozrie späť na Ricka a na znak útechy povie: „Ale áno, v Belgicku. Takže v Taliansku, Anglicku, Nemecku a Belgicku vedia, kto ste.“ Marvin to uzavrie: „To je teda váš seriál. Ale hrali ste v niekoľkých filmoch, ako sa im darilo?“

Marvin začne znovu listovať v notese, skúma jeho obsah. Vtom nájde, čo hľadal. „Vlastne... všetky tri vaše westerny *Vzbura Komančov*, *Pekelný Texas* a *Tanner* boli v Taliansku, Francúzsku a Nemecku rela-

tívne úspešné.“ Dvihne pohľad k Rickovi: „A *Tanner* bol ešte úspešnejší vo Francúzsku. Viete po francúzsky?“ spýta sa.

„Nie,“ odpovie Rick.

„To je škoda,“ Marvin vytiahne z notesa poskladanú xerokópiu a podá ju Rickovi ponad konferenčný stolík. „Toto je recenzia na *Tannera* z časopisu *Cahiers du Cinéma*. Je to dobrá recenzia, veľmi dobre napísaná. Mali by ste si ju dať preložiť.“

Rick prikývne a zoberie si od Marvina xerokópiu, hoci dobre vie, že to nikdy nespaví.

Nato Marvin dvihne hlavu, pozrie Rickovi do očí a odrazu nadšene povie: „Ale najlepšia správa v tomto prekliatom notese je *Štrnásť pästí McCluskeyho!*“

Rickovi sa rozžiari tvár a Marvin pokračuje: „V Amerike to bolo pre Columbiu po premiére celkom dobré. Ale v Európe, ježišikriste!“ Skloní hlavu a číta ďalej. „Mám tu, že *Štrnásť pästí McCluskeyho* bol celoeurópsky hit. Hrali ho všade a poriadne dlho!“

Marvin zdvihne pohľad od poznámok, zavrie notes so slovami: „V Európe teda vedia, kto ste. Poznajú aj váš televízny seriál. A navyše, nie ste pre nich len ten chalan z *Lovca odmien*, ale najmä ten super chlapík s páskou na oku a s plameňometom, ktorý zabije stopäťdesiat náckov v *Štrnástich pästiach McCluskeyho*.“

Po tomto veľkom vyhlásení Marvin zahasí cigaretu v popolníku. „V akom filme ste naposledy hrali?“

Teraz cigaretu v popolníku zahasí Rick, šomrúc: „V takom hroznom detskom filme vyrobenom pre malých divákov s názvom *Soletka, hovoriaca morská vydra*.“

Marvin sa usmeje. „Vy asi nebudete hlavná postava, či?“

Rick sa zachmúrene pousmeje nad agentovým vtipom, no na tom filme mu nepríde nič zábavné.

„To je ten film, do ktorého ma Universal navliekol, aby som naplnil zmluvu, ktorú som mal na štyri filmy,“ vysvetlí Rick. „Čo len dokazuje, ako na mne Universalu záležalo. Pamätám si toho kreténa Jenningsa Langa, dal mi tam všetko možné. Nalákal ma do Universalu na štyri filmy. V Avco Embassy mi práve ponúkali spoluprácu. Takisto aj Irving Allen Productions. Všetkých som odmietol a podpísal zmluvu s Universalom, lebo boli najväčší. A najmä pre to, lebo Jennings Lang mi povedal: ‚Universal chce spolupracovať s Rickom Daltonom.‘ Podpísal som zmluvu a toho kreténa už viac nevidel.“ K obdobiu, keď Walter